ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 23ης Ιανουαρίου 1992 *

Στην υπόθεση C-301/90,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τους Joseph Griesmar, νομικό σύμβουλο, και Sean van Raepenbusch, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένου από τον Yves Crétien, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Xavier Herlin, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) 2258/90 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1990, για τη διόρθωση των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινο-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

τήτων, καθώς και για την αναπροσαρμογή των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις αποδοχές και συντάξεις των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 204, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, F. A. Schockweiler, F. Grévisse και P. J. G. Kapteyn, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τους διαδίκους που αγόρευσαν κατά τη συνεδρίαση της 1ης Οκτωβρίου 1991,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 7ης Νοεμβρίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 3 Οκτωβρίου 1990, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) 2258/90 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1990, για τη διόρθωση των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και για την αναπροσαρμογή των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις αποδοχές και συντάξεις των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 204, σ. 1), καθόσον δεν καθορίζει ειδικό διορθωτικό συντελεστή για το Μόναχο.

2 Το άρθρο 63, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) ορίζει: « Οι αποδοχές των υπαλλήλων εκφράζονται σε βελγικά φράγκα. Καταβάλλονται στο νόμισμα της χώρας στην οποία ο υπάλληλος ασκεί τα καθήκοντά του ».

3 Προκειμένου να έχουν όλοι οι υπάλληλοι την ίδια αγοραστική δύναμη ανεξαρτήτως του τόπου υπηρεσίας τους, το άρθρο 64, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ προβλέπει ότι « οι αποδοχές του υπαλλήλου εκφράζονται σε βελγικά φράγκα (...) προσαρμόζονται βάσει ενός συντελεστού αναπροσαρμογής ανωτέρου, κατωτέρου ή ίσου προς το 100 %, ανάλογα με τις συνθήκες ζωής στους διαφόρους τόπους τοποθετήσεως ». Το άρθρο 64, δεύτερο εδάφιο, προβλέπει ότι οι συντελεστές αυτοί ορίζονται από το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής.

4 Το άρθρο 65 του ΚΥΚ αφορά το ύψος των αποδοχών και προβλέπει, στην παράγραφο 1, τη διαδικασία και τον τρόπο κατά τον οποίο εξετάζεται, την 1η Ιουλίου κάθε έτους, και ενδεχομένως αναπροσαρμόζεται. Κατά το άρθρο 65, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, « σε περίπτωση ουσιώδους μεταβολής του κόστους ζωής το Συμβούλιο αποφασίζει, εντός προθεσμίας δύο μηνών κατ' ανώτατο όριο, μέτρα για την προσαρμογή των συντελεστών αναπροσαρμογής και κατά περίπτωση για τα αναδρομικά τους αποτελέσματα ».

5 Σύμφωνα με το κεφάλαιο ΙΙ, σημείο 1.1, του παραρτήματος της αποφάσεως 81/1061/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1981, περί τροποποιήσεως της μεθόδου αναπροσαρμογής των αποδοχών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων (ΕΕ L 386, σ. 6), η ενημέρωση των κατά τόπους διορθωτικών συντελεστών του άρθρου 64 του ΚΥΚ καθίσταται δυνατή χάρη στον καθορισμό, από τη Στατιστική Υπηρεσία των Κοινοτήτων σε συμφωνία με τις στατιστικές υπηρεσίες των κρατών μελών, κοινών δεικτών προκειμένου να υπολογιστεί η εξέλιξη της αυξήσεως των τιμών που υφίστανται οι υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους διαφόρους τόπους υπηρεσίας. Η Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ελέγχει ανά πενταετία, σε συμφωνία με τις στατιστικές υπηρεσίες των κρατών μελών, αν οι σχέσεις μεταξύ των συντελεστών αναπροσαρμογής καθορίζουν σωστά την αγοραστική ισοδυναμία μεταξύ των αποδοχών που καταβάλλονται στο προσωπικό που έχει τοποθετηθεί στις πρωτεύουσες των κρατών μελών. Ο έλεγχος αυτός γίνεται και για άλλους τόπους υπηρεσίας όταν βάσει αντικειμενικών στοιχείων φαίνεται ότι υπάρχει κίνδυνος σημαντικών στρεβλώσεων σε σχέση με τα στοιχεία που διαπιστώνονται στην πρωτεύουσα της χώρας.

6 Κατά τον ανά πενταετία έλεγχο η έρευνα των τιμών που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση 81/1061 έδειξε, κατά το τέλος του 1987, ότι το κόστος ζωής στο Μόναχο ήταν μεγαλύτερο κατά 8 % αυτού που διαπιστώθηκε στην πρωτεύουσα.

7 Το 1989, το Συμβούλιο απέρριψε μια πρώτη πρόταση της Επιτροπής για τον καθορισμό ειδικού διορθωτικού συντελεστή από 1ης Ιανουαρίου 1988 για τις αμοιβές των κοινοτικών υπαλλήλων που υπηρετούν στο Μόναχο. Στις 22 Ιουνίου 1990 η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο νέα πρόταση κανονισμού για την προσαρμογή των αμοιβών, την αναπροσαρμογή των ισχυόντων διορθωτικών συντελεστών και τον καθορισμό, από 1ης Ιανουαρίου 1988, ειδικού διορθωτικού συντελεστή για το Μόναχο.

8 Βάσει της νέας αυτής προτάσεως, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 2258/90, του οποίου ζητείται η ακύρωση και με τον οποίο δέχθηκε μόνο τις προτάσεις για την αναπροσαρμογή των αποδοχών και την προσαρμογή των ισχυόντων διορθωτικών συντελεστών, ενώ απέρριψε την πρόταση περί καθορισμού ειδικού διορθωτικού συντελεστή για το Μόναχο.

9 Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η Επιτροπή επικαλείται τέσσερις λόγους ακυρώσεως που αφορούν την παράβαση του άρθρου 64 του ΚΥΚ, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, των κανόνων που το ίδιο το Συμβούλιο θέσπισε για τη λειτουργία του και της γενικής αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

10 Το Συμβούλιο ζητεί, ως προς την ουσία, την απόρριψη της προσφυγής ενώ ως προς το παραδεκτό επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου.

11 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Επί του παραδεκτού

12 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως θα έπρεπε να είναι η απόφαση με την οποία απέρριψε την πρόταση περί καθορισμού ειδικού διορθωτικού συντελεστή για το Μόναχο και όχι ο κανονισμός 2258/90. Συγκεκριμένα, η πιθανή έλλειψη ομοφωνίας εντός του Συμβουλίου όσον αφορά τον καθορισμό τέτοιου συντελεστή ώθησε την Επιτροπή να χωρίσει την αρχική από 22 Ιουνίου 1990 πρότασή της, και συγκεκριμένα το κεφάλαιο που αφορά τον ειδικό διορθωτικό συντελεστή για το Μόναχο, από αυτά που αφορούν την αναπροσαρμογή των αποδοχών και την προσαρμογή των ισχυόντων διορθωτικών συντελεστών. Κατ' αυτό τον τρόπο το Συμβούλιο είχε να εξετάσει δύο προτάσεις από τις οποίες δέχθηκε τη μια και απέρριψε την άλλη.

13 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η ουσία της διαφοράς της με το Συμβούλιο είναι η άρνηση του οργάνου αυτού να καθορίσει ειδικό διορθωτικό συντελεστή για το Μόναχο με τον κανονισμό 2258/90. Επομένως, το υπό αμφισβήτηση ζήτημα είναι η νομιμότητα του κανονισμού αυτού, ανεξάρτητα από τις εξελίξεις που σημειώθηκαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου κατά τον χρόνο της εξετάσεως της προτάσεως της Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 1990.

14 Επί του θέματος αυτού αρκεί να σημειωθεί ότι η από 22 Ιουνίου 1990 πρόταση της Επιτροπής αφορούσε μεταξύ άλλων τον καθορισμό ειδικού διορθωτικού συντελεστή για το Μόναχο, ενώ ο κανονισμός 2258/90 του Συμβουλίου που εκδόθηκε βάσει της προτάσεως αυτής δεν περιέχει διατάξεις γι' αυτό το θέμα. Επομένως, η Επιτροπή νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού αυτού εφόσον φρονεί ότι με την παράλειψη αυτή το Συμβούλιο παρέβη υποχρέωση που υπέχει από τη Συνθήκη.

Επί της ουσίας

15 Από τους τέσσερις λόγους ακυρώσεως που προβάλλει η Επιτροπή πρέπει να εξεταστούν από κοινού αυτοί που αφορούν την παράβαση του άρθρου 64 του ΚΥΚ και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αρχή αυτή στηρίζεται στα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ (βλ. μεταξύ άλλων αποφάσεις της 19ης Νοεμβρίου 1981, 194/80, Benassi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2815, σκέψη 5· και της 28ης Ιουνίου 1988, 7/87, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 3401, σκέψεις 3 και 25).

16 Στο πλαίσιο των δύο αυτών λόγων η Επιτροπή επισημαίνει, πρώτον, τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλ. μεταξύ άλλων τις αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 1982, 158/79, Roumengous Carpentier κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 4379· 543/79, Birke κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 4425· 532/79, 534/79, 567/79, 600/79, 618/79 και 660/79, Amesz κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 4465· και 737/79, Battaglia κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 4497), κατά την οποία τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να καθορίσουν ειδικούς διορθωτικούς συντελεστές για τους συγκεκριμένους τόπους όπου υπηρετεί αρκετά σημαντικός αριθμός μονίμων και μη μονίμων υπαλλήλων οσάκις το κόστος ζωής σ' αυτούς τους τόπους υφίσταται διακυμάνσεις μεγαλύτερες από αυτές που σημειώνονται στην πρωτεύουσα των αντιστοίχων κρατών.

17 Η Επιτροπή διαπιστώνει στη συνέχεια, χωρίς να αντικρούεται από το Συμβούλιο, ότι οι κοινοί δείκτες τους οποίους υπολογίζει η Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε συμφωνία με τις Στατιστικές Υπηρεσίες των κρατών μελών έδειξαν στην περίπτωση του Μονάχου σημαντικές διαφορές του κόστους ζωής σε σύγκριση με τα δεδομένα που διαπιστώθηκαν κατά τον ίδιο χρόνο στην πρωτεύουσα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

18 Η Επιτροπή φρονεί περαιτέρω ότι ο αριθμός των εμπλεκομένων προσώπων είναι αρκετά σημαντικός ώστε να καθιστά αναγκαίο τον καθορισμό ειδικού διορθωτικού συντελεστή στην πόλη αυτή. Συγκεκριμένα υποστηρίζει ότι στους 16 μονίμους και μη μονίμους υπαλλήλους που υπηρετούν στο Μόναχο πρέπει να προστεθούν 100 περίπου εκπαιδευτικοί του Ευρωπαϊκού Σχολείου του Μονάχου, οι αποδοχές των οποίων υπολογίζονται με τον ειδικό διορθωτικό συντελεστή που ισχύει για τους εν λόγω υπαλλήλους. Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το προσωπικό του Ευρωπαϊκού Γραφείου Σημάτων που διαμορφώνει καταναλωτικές συνήθειες παρόμοιες με τις συνήθειες των μονίμων ή μη μονίμων υπαλλήλων των Κοινοτήτων.

19 Εν πάση περιπτώσει, το κριτήριο του αριθμού των υπαλλήλων των Κοινοτήτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη αλλά μόνο σε συνδυασμό με το κριτήριο της διαφοράς μεταξύ του κόστους ζωής που διαπιστώνεται στην πρωτεύουσα και στον συγκεκριμένο τόπο υπηρεσίας. Μια ιδιαίτερα μεγάλη διαφορά επιβάλλει τον καθορισμό ειδικού διορθωτικού συντελεστή ακόμη και σε περιπτώσεις όπου ο αριθμός των μονίμων και μη μονίμων υπαλλήλων των Κοινοτήτων είναι χαμηλότερος του 50, τον οποίο θεωρούν τα όργανα ως αναγκαίο βάσει δεκαετούς πρακτικής.

20 Το Συμβούλιο φρονεί ότι οι 16 μόνιμοι ή μη μόνιμοι υπάλληλοι των Κοινοτήτων που υπηρετούν στο Μόναχο δεν συγκροτούν αρκετά σημαντικό αριθμό που να καθιστά αναγκαίο τον καθορισμό ειδικού διορθωτικού συντελεστή. Επιπλέον, δεν συμφωνεί με τον συνυπολογισμό των εκπαιδευτικών του Ευρωπαϊκού Σχολείου του Μονάχου ή του προσωπικού του Ευρωπαϊκού Γραφείου Σημάτων, διότι το προσωπικό αυτό δεν έχει την ιδιότητα του μονίμου ή μη μονίμου υπαλλήλου των Κοινοτήτων. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει τέλος τη δεκαετή πρακτική των οργάνων κατά την οποία θεωρήθηκε αναγκαία η παρουσία 50 μονίμων ή μη μονίμων υπαλλήλων σε ένα τόπο, τόσο από την Επιτροπή που θεωρεί το στοιχείο αυτό ως προϋπόθεση για την πρόταση καθορισμού ειδικού διορθωτικού συντελεστή, όσο και από το Συμβούλιο οσάκις καθορίζει τέτοιο συντελεστή.

21 Πρέπει να σημειωθεί πρώτον ότι οι διατάξεις του ΚΥΚ και της προαναφερθείσας αποφάσεως 80/1061 εφαρμόζονται μόνο στους μονίμους ή μη μονίμους υπαλλήλους των Κοινοτήτων. Επομένως, για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν τον καθορισμό ειδικού διορθωτικού συντελεστή πρέπει να αποκλείεται ο συνυπολογισμός κάθε είδους προσωπικού που δεν καλύπτεται από τον ΚΥΚ.

22 Σημειωτέον εν συνεχεία ότι ο σκοπός των άρθρων 64 και 65 του ΚΥΚ, όπως δέχεται και το Συμβούλιο, είναι να εξασφαλίζεται η διατήρηση ίσης αγοραστικής δύναμης για όλους τους υπαλλήλους, ανεξαρτήτως του τόπου υπηρεσίας, σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

23 Σημειωτέον περαιτέρω ότι το κόστος ζωής στο Μόναχο ήταν, στο τέλος του 1987, υψηλότερο κατά 8,3 % απ' ό,τι στην τότε πρωτεύουσα, τη Βόννη. Το ποσοστό αυτό αποτελεί αισθητή διαφορά η οποία, αν δεν υπάρχει ειδικός διορθωτικός συντελεστής, μειώνει την αγοραστική δύναμη των υπαλλήλων που υπηρετούν στο Μόναχο σε σύγκριση με αυτή των συναδέλφων τους που εργάζονται στη Βόννη.

24 Ως προς αυτό το σημείο, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει (απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982, 59/81, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1982, σ. 3329, σκέψη 32, και αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 1982, 158/79, σκέψη 28· 543/79, σκέψη 44· 532/79, 534/79, 567/79, 600/79, 618/79 και 660/79, σκέψη 44, όπ.π.) ότι η εξουσία του Συμβουλίου, δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, είναι να

διαπιστώνει αν υπάρχει αισθητή αύξηση του κόστους ζωής και σε θετική περίπτωση να πράττει τα δέοντα.

25 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι το Συμβούλιο δεν έχει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την ανάγκη του καθορισμού ειδικού διορθωτικού συντελεστή για συγκεκριμένο τόπο υπηρεσίας εφόσον διαπιστώνεται ότι το κόστος ζωής είναι στον τόπο αυτό αισθητά υψηλότερο απ' ό,τι στην πρωτεύουσα.

26 Ειδικότερα όταν η διαφορά είναι τόσο σημαντική όσο αυτή που διαπιστώθηκε εν προκειμένω, η υποχρέωση καθορισμού ειδικού διορθωτικού συντελεστή δεν μπορεί να εξαρτηθεί από τον μεγαλύτερο ή τον μικρότερο αριθμό μονίμων ή μη μονίμων υπαλλήλων των Κοινοτήτων που εμπλέκονται. Συγκεκριμένα, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας Jacobs στην παράγραφο 24 των προτάσεών του, πρέπει να διαπιστωθεί ότι ο καθορισμός ενός κατωτάτου αριθμού συνεπάγεται δυσμενή διάκριση εις βάρος των μονίμων ή μη μονίμων υπαλλήλων των Κοινοτήτων, ο συνολικός αριθμός των οποίων υπολείπεται του ορισθέντος κατωτάτου ορίου, σε σύγκριση με τους συναδέλφους τους που υπηρετούν στην πρωτεύουσα.

27 Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή δεν επηρεάζεται από την πρακτική των οργάνων που επικαλείται το Συμβούλιο. Πράγματι, χωρίς να είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί η νομική φύση της πρακτικής αυτής, αρκεί να σημειωθεί ότι οι έστω και συγκλίνουσες ενέργειες, όπως οι εσωτερικές οδηγίες που εκδίδουν τα κοινοτικά όργανα, δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να θίξουν νομικώς τις διατάξεις του ΚΥΚ (βλ. σχετικώς, μεταξύ άλλων, απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1983, 190/82, Blomefield κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3981).

28 Απ' όλες αυτές τις σκέψεις προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέτρο που δεν καθορίζει ειδικό διορθωτικό συντελεστή για το Μόναχο, από 1ης Ιανουαρίου 1988.

29 Πράγματι, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που αποτελεί τη βάση του άρθρου 64 του ΚΥΚ επιβάλλει να δοθεί αναδρομική ισχύς στον ειδικό διορθωτικό συντελεστή και συγκεκριμένα από την ημερομηνία κατά την οποία η Στατιστική Υπηρεσία των Κοινοτήτων, σε συμφωνία με τις Στατιστικές Υπηρεσίες των κρατών μελών, διαπίστωσε

αισθητή διαφορά του κόστους ζωής στο Μόναχο σε σύγκριση με τα στοιχεία που αφορούν την πρωτεύουσα, Βόννη.

Επί των δικαστικών εξόδων

30 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εν προκειμένω, κανένας διάδικος δεν υπέβαλε αίτημα ως προς τα δικαστικά έξοδα. Υπό τις συνθήκες αυτές κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) 2258/90 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1990, για τη διόρθωση των αποδοχών και των συντάξεων των μονίμων και μη μονίμων υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και για την αναπροσαρμογή των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις αποδοχές και στις συντάξεις των μονίμων και μη μονίμων υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 204, σ. 1), καθόσον δεν καθορίζει ειδικό διορθωτικό συντελεστή για το Μόναχο.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Due Schockweiler Grévisse Kapteyn

Mancini Κακούρης Moitinho de Almeida Díez de Velasco Zuleeg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Ιανουαρίου 1992.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος

O. Due